Acatistul Sfintei muceniţe Sofia şi a celor trei fiice ale sale: Pistis (Credinţa), Elpis (Nădejdea), şi Agapis (Dragostea)
(s.v. 17 septembrie / s.n. 30 septembrie)

Sfânta muceniţă Sofia (Înţelepciunea) şi fiicele sale: Pistis (Credinţa), Elpis (Nădejdea) şi Agapis (Dragostea) († 137) (s.v. 17 septembrie / s.n. 30 septembrie):

https://www.academia.edu/44205102/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Sofia_%C3%8En%C5%A3elepciunea_%C5%9Fi_fiicele_sale_Pistis_Credin%C5%A3a_Elpis_N%C4%83dejdea_%C5%9Fi_Agapis_Dragostea_137_17_septembrie_30_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-sofia-si-pistis-elpis-agapis

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-sofia-si-pistis-elpisagapis-250473337

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Sofia şi fiicele sale: Pistis, Elpis şi Agapis:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Pistis,-Elpis-%C5%9Fi-Agapis-%C5%9Fi-mama-Sofia

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sofia+Pistis+Elpis+Agapis

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Pistis

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Roabelor celor alese ale Domnului celui Atotţiitor: Pistis, Elpis şi Agapis şi maicii voastre celei înţelepte, Sofia, cântare de laudă cu înduioşare vă aducem. Iar voi, îndrăzneală către Hristos Dumnezeu având, rugaţi-vă pentru noi de păcate şi necazuri să ne izbăvim şi cu mulţumire vouă să vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţe-leaptă.***

Icos 1

Îngerii în Ceruri se bucură vieţuirea voastră cea plină de virtuţi văzând, căci în citirea dumnezeieştilor Scripturi, în osteneli, post, rugăciune şi milostenie o aţi petrecut, de mama voastră fără încetare învăţate fiind, modele vii ale celor trei virtuţi teologice arătându-vă, căci cu numele lor numite aţi fost. Iar noi, de această înţelepciune a mamei voastre şi de cuminţenia voastră desăvârşită mişcaţi fiind, cu evlavie vă grăim:
Bucuraţi-vă, surori cu acelaşi duh, după cele trei virtuţi numite;
Bucuraţi-vă, căci în ascultare de mama voastră cea de Dumnezeu înţelepţită pe treptele desăvârşirii aţi urcat;
Bucuraţi-vă, căci precum trei mlădiţe ale Raiului, în Roma cea rău credincioasă aţi crescut;
Bucură-te, Sofia, ceea ce fiicelor tale numele virtuţilor le-ai dat şi în veşnicie a le împlini le-ai învăţat;
Bucură-te, Pistis, ceea ce prin credinţă pe cele nevăzute, ca pe unele văzute, a le vedea ne ajuţi;
Bucură-te, ceea ce în nestricăciune te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, Elpis, ceea ce cu credinţă suferinţele noastre în vâltoarea neca-zurilor le micşorezi şi pe cele de sus cu dreapta ta ni le arăţi;
Bucură-te, ceea ce Împărăţia Cerurilor ai moştenit;
Bucură-te, Agapis, ceea ce cu dragostea dumnezeiască fericirea vieţii veşnice ne-o descoperi;
Bucură-te, ceea ce cu harul Duhului Sfânt te-ai umbrit;
Bucură-te, Sofia, căci numele tău înseamnă înţelepciune şi cu înţelepciune pe fiicele tale le-ai crescut;
Bucură-te, ceea ce în virtuţile credinţei, nădejdii şi dragostei pe noi ne întăreşti;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 2

Văzând înţeleapta Sofia slugile, care a o chema împreună cu fiicele ei la împăratul Adrian au venit, şi pricina chemării lor cunoscând, cu copilele ei la rugăciune s-a aşezat, ajutorul lui Dumnezeu cerând: iar după rugăciune, de mână luându-se, ca o cunună împletită, împreună au mers, lui Hristos Dumnezeu cântând: ***Aliluia.***

Icos 2

Cuget neîndoielnic aţi avut, sfintelor, căci, atunci când în palatul împărătesc aţi fost duse, înaintea împăratului Adrian cu faţa luminoasă, cu ochii veseli şi cu inima plină de bărbăţie aţi stat. Iar împăratul, cinstitele şi neînfricatele voastre feţe privind şi înţelepciunea Sofiei văzând, judecata sa pentru altă vreme a amânat-o şi la o femeie nobilă v-a trimis, iar la ea trei zile aţi stat şi maica voastră prea înţeleaptă cuvintele cele de Dumnezeu insuflate zi şi noapte v-a învăţat. Pentru aceasta, fericindu-vă, unele ca acestea vă cântăm:

Bucuraţi-vă, cele trei mieluşele neîntinate ale lui Hristos, ce cununile virtuţilor le-aţi dobândit;

Bucuraţi-vă, cele trei surori pline de virtuţi, ce credinţă tare, nădejde neîndoielnică şi dragoste nefăţarnică către Domnul Dumnezeu aţi arătat;

Bucuraţi-vă, cele ce frumuseţea şi tinereţea voastră nu le-aţi cruţat, de dragul Celui ce cu bunătatea este mai frumos decât fiii oamenilor;

Bucură-te, Sofia, ceea ce pe copilele tale cele iubite la nevoinţa mucenicească pentru Hristos le-ai îndemnat,

Bucură-te, Pistis, ceea ce prin chinul pentru Hristos credinţa ta o ai mărturisit;

Bucură-te, ceea ce pe surorile tale prin credinţă puternică le-ai ridicat;

Bucură-te, Elpis, ceea ce nădejde tare în Hristos ţi-ai pus;

Bucură-te, ceea ce pe surorile tale cu nădejde neslăbită le-ai întărit;

Bucură-te, Agapis, ceea ce prin chinurile pentru Hristos dragostea ta lucrătoare o ai arătat;

Bucură-te, ceea ce pe surorile tale cu focul dragostei le-ai îngrădit;

Bucură-te, Sofia, ceea ce pe dulcile tale copile slava şi bogăţia şi toată dulceaţa acestei lumi stricăcioase a le dispreţui le-ai îndemnat;

Bucură-te, ceea ce pe bunele tale fiice până la sânge pentru Domnul a sta şi pentru El a muri cu sârguinţă le-ai învăţat;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 3

Cu puterea dumnezeiască adumbrite aţi fost, muceniţelor, căci virtuţile numelor voastre cu fapta în nevoinţele cele muceniceşti le-aţi arătat, lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia.***

Icos 3
Având în ele sfintele muceniţe stâlpul credinţei, aripile nădejdii şi focul Agapisi şi cu plăcere cuvintele maicii lor ascultând, una pe alta în îndelungă răbdare se întăreau şi cu bucurie mergeau, cinstita mucenicie pentru Hristos dorind. Lui, ca Dumnezeului nostru, închinându-ne, cu aceste laude pe voi vă cinstim:
Bucuraţi-vă, cele ce pentru viaţa veşnică de pierderea acestei vieţi vremelnice nici un pic nu v-aţi întristat;
Bucuraţi-vă, cele ce pentru cinstirea lui Hristos trupurile la chinuri le-aţi dat;
Bucuraţi-vă, căci cele trei vase mult preţioase ale credinţei, nădejdii şi dragostei în dar lui Dumnezeu I le-aţi adus;
Bucură-te, Sofia, căci din dragoste pentru fiicele tale cu toată inima Împărăţia lui Dumnezeu ele să o moştenească ţi-ai dorit;
Bucură-te, Pistis, ceea ce sufletele noastre cu credinţa le luminezi;
Bucură-te, ceea ce la adăpostul cel liniştit ne ridici;
Bucură-te, Elpis, ceea ce inimile noastre cu dulceaţa nădejdii le viezi;
Bucură-te, ceea ce din vâltoarea deznădejdii ne scoţi;
Bucură-te, Agapis, ceea ce suferinţele şi necazurile noastre în bucurie le prefaci;
Bucură-te, ceea ce inimile noastre împietrite la înduioşare le duci;
Bucură-te, Sofia, ceea ce cu înţelepciune spre cele bune ne povăţuieşti;
Bucură-te, ceea ce ochiul cel întunecat al sufletelor noastre îl luminezi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 4
Furtuna mâniei tiranilor asupra ta, Sfântă Pistis, s-a năpustit, însă nu te-a clătinat: căci cine poate urni din loc credinţa ta nebiruită, ca un diamant puternic ce îţi este, căci pe cei credincioşi împreună cu tine i-ai învăţat a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia.***

Icos 4
Auzindu-le înţeleapta maică pe fiicele sale înaintea împăratului pe Hristos fără frică mărturisind şi spunând că numai pe El Îl doresc, pentru dulcele Iisus Hristos chinuri amare gata fiind a suferi şi a răbda, foarte s-a bucurat şi pe Dumnezeu L-a rugat în apropiatele chinuri să le întărească. Iar noi, această dorinţă lăudând, primei fiice a înţeleptei maici unele ca acestea îi cântăm:

Bucură-te, Pistis, ceea ce cumplitele bătăi pentru dulcele Iisus cu bucurie le-ai primit;
Bucură-te, ceea ce sânii tăi cei tăiaţi, ca pe doi crini curaţi, jertfă înaintea Domnului i-ai adus;
Bucură-te, căci din rănile tale în loc de sânge, lapte a curs;
Bucură-te, căci pe fier încins pusă ai fost;
Bucură-te, căci în apă clocotită aruncată fiind, nici un pic nu te-ai fript, nici nu te-ai vătămat;
Bucură-te, ceea ce patimile noastre cu răcoare cerească le potoleşti;
Bucură-te, ceea ce focul chinurilor noastre în timpul bolilor îl stingi;
Bucură-te, ceea ce cu semnul credinţei în mijlocul năpastelor ne însemni;
Bucură-te, ceea ce cu scutul credinţei în lupta cu vrăjmaşul ne ocroteşti;
Bucură-te, căci cinstitul tău cap pentru Capul Bisericii, Hristos Dumnezeu, sub sabie cu bucurie l-ai plecat;
Bucură-te, căci prin vărsarea sângelui tău vrednică de Mirele cel Nemuritor te-ai arătat;
Bucură-te, ceea ce pe tărâmul dorit ai ajuns şi pe Domnul Mântuitorul cel iubit L-ai văzut;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 5
Cu stelele cele dumnezeieşti v-aţi asemănat, Pistis, Elpis şi Agapis, căci cu toată inima numai de viaţa cea veşnică v-aţi alipit şi la frumuseţea cea nespusă, Iisus Hristos, degrabă aţi alergat, pentru El să muriţi şi cu dumnezeiasca Lui vedere să vă desfătaţi, cântându-I: ***Aliluia.***

Icos 5
Văzând-o surorile cele biruitoare pe Sfânta Pistis cu bucurie pentru Hristos suferind, şi ele sufletele lor pentru El a le pune au voit: iar împăratul, pe Sfânta Elpis a o ispiti a început şi, în acelaşi gând cu sora ei văzând-o fiind, la chinuri a trimis-o, nimic neizbutind. Iar noi, pe Sfânta Elpis pentru această înţelepciune a ei fericind-o, o slăvim şi îi cântăm:
Bucură-te, Elpis, ceea ce crunt bătută fiind, nădejdea cea prea luminoasă în Domnul nu ţi-ai pierdut;
Bucură-te, ceea ce chinurile tale fără cârtire în tăcere le-ai răbdat;
Bucură-te, ceea ce şi nouă răbdare puternică ne dăruieşti;
Bucură-te, căci în cuptorul cel încins nearsă fiind, laudă lui Dumnezeu ai înălţat;
Bucură-te, căci şi pe noi în suferinţe a-L lăuda pe Dumnezeu ne înveţi;
Bucură-te, căci cu gheare de fier străpunsă ai fost,

Bucură-te, căci pe noi, cei ce în necazuri ne aflăm, cu razele nădejdii ne lumi-nezi;
Bucură-te, căci minunată şi bună mireasmă din rănile tale a ieşit;
Bucură-te, ceea ce nădejdea neclintită în Domnul Iisus neschimbată o ai păzit;
Bucură-te, ceea ce deznădejdea şi neputinţa din inimile noastre le nimiceşti;
Bucură-te, ceea ce tăierea sabiei pentru Hristos cu bucurie o ai primit;
Bucură-te, căci nouă, celor copleşiţi de necazurile pământeşti, pacea veşnică ne-o descoperi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 6

Propovăduitorilor şi purtătorilor de Dumnezeu apostoli asemenea aţi fost, de Dumnezeu înţelepţitelor surori: căci prin virtuţile voastre tuturor credincioşilor le-aţi propovăduit credinţa, nădejdea şi dragostea către Domnul, Stăpânul tuturor, cântându-I: ***Aliluia.***

Icos 6

Ca soarele ai strălucit, Sfântă Agapis, căci cine poate sta aşa pentru iubitul său Domn decât dragostea, precum este scris: că dragostea este mai tare ca moartea şi apa cea multă nu o poate stinge şi râurile nu o pot îneca. Te rugăm acum, Agapis sfântă, pe tine ceea ce cu flacără serafimică de iubire pentru Domnul arzi, înnoieşte inimile noastre cele împietrite şi uscate, aprinde în noi, cei ce în dragoste am sărăcit, lumina iubirii, ca pe Domnul şi pe tot aproapele nostru să începem a-i iubi, căci ţie, rugătoarei noastre, aceste cântări de laudă îţi aducem:
Bucură-te, Agapis, căci apele cele multe ale farmecelor lumeşti dragostea ta pentru Hristos nu au stins-o;
Bucură-te, căci toate dezmierdările şi darurile împăratului lepădând, sufletul tău pentru Domnul l-ai pus;
Bucură-te, căci râurile necazurilor şi ale suferinţelor dragostea ta nu au înecat-o;
Bucură-te, ceea ce pentru Domnul Iisus pe roată ai fost trasă, cu parul ai fost bătută, cu căngile ai fost străpunsă şi în cuptor încins ai fost aruncată;
Bucură-te, căci în cumplitele tale chinuri de puterea lui Dumnezeu întărită a fost;
Bucură-te, ceea ce prin sângele tău, pe care din dragoste pentru Nemuritorul tău Mire Hristos l-ai vărsat, în inimile noastre cele reci dragostea o aprinzi;
Bucură-te, ceea ce limpede ne-ai arătat că pentru dragoste toate chinurile cu bucurie sunt îndurate;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat că dragostea dumnezeiască la viaţa veşnică ne duce;
Bucură-te, ceea ce însăţi te-ai încredinţat că dragostea dumnezeiască descoperirea nemuririi este;
Bucură-te, că nici o tortură de dragostea lui Hristos nu te-a putut despărţi;

Bucură-te, ceea ce în chinuri ca apostolii ai binevestit, căci de dragostea lui Dumnezeu nu te desparte nici necazul, nici strâmtorarea, nici prigoana, nici foamea, nici goliciunea, nici nenorocirea, nici sabia;
Bucură-te, căci pentru dragostea lui Hristos cu sabia capul ţi-a fost tăiat;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 7
Voind sfintele fecioare mai repede de trup a se despărţi şi cu Hristos a se uni, când la tăierea sabiei au mers, una pe alta şi toate trei pe mama lor, Sofia, îmbrăţişând-o, s-au sărutat, iubirea frăţească pe noi învăţându-ne ca toţi împreună lui Dumnezeu să-I cântăm: ***Aliluia.***

Icos 7
Minune nouă Domnul a arătat când fecioarelor celor atât de tinere, ce pentru mărturisirea numelui Lui sufereau, ajutorul Său l-a trimis: căci cu credinţa, nădejdea şi dragostea întărite şi înălţate fiind, cu bucurie nevoinţele şi-au săvârşit. Iar noi, în acelaşi gând şi acelaşi duh până la sfârşitul vieţii petrecând, pe voi vă rugăm buna înţelegere în săvârşirea faptelor bune să ne-o trimiteţi şi nouă, celor ce cu glas de înduioşare vă mărim:
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, cele ce numai pe calea chinurilor până la porţile cereşti aţi mers;
Bucuraţi-vă, cele ce în cămara prea luminoasă a prea iubitului vostru Mire în glas de bucurie aţi intrat;
Bucuraţi-vă, căci Iisus Hristos rănile pe trupurile voastre ca stelele pe cer le-a luminat;
Bucură-te, Sofia, ceea ce cu bucurie în chinuri pe copilele tale le-ai privit;
Bucuraţi-vă, căci cu frumuseţea cerească, pe care ochiul nu a văzut-o, Domnul frumuseţea voastră, cea umbrită de chinuri, a împodobit-o;
Bucuraţi-vă, cele ce cununile răsplăţii le-aţi primit;
Bucuraţi-vă, cele trei stele, de Soarele dreptăţii luminate;
Bucură-te, Sofia, ceea ce în mărturisirea plină de bărbăţie a numelui lui Hristos de către fiicele tale mângâiere mare ai dobândit;
Bucuraţi-vă, căci negura îndoielilor noastre o aţi împrăştiat;
Bucuraţi-vă, căci pe noi, cei descurajaţi de suferinţele sufleteşti şi trupeşti, ne întăriţi;
Bucuraţi-vă, căci cu frumuseţea iubirii inimile noastre le împodobiţi;
Bucură-te, Sofia, tăria şi mângâierea celor istoviţi în necazuri şi nevoi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 8
Străin lucru şi neînţeles de noi, cei ce în plăcerile lumeşti ne afundăm, vedem, căci Sfânta Sofia, cumplitele şi amarele chinuri şi moartea copilelor sale iubite văzând, nici un pic nu s-a întristat, ci foarte cu duhul s-a bucurat, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia.***

Icos 8
Toată întru cele de sus Sfânta Sofia era când fiicele ei cu vorbe dulci şi cu îndemnuri înţelepte în chinuri se nevoiau. Căci, dacă din fire a fi înclinată spre lacrimi se cuvenea, din iubire pentru Hristos spre bucurie s-a plecat, căci tristeţea inimii şi durerea de maică pentru copile de iubirea lui Dumnezeu în ea au fost biruite. Cu mare dragoste pe fiicele ei iubind, mai mult decât orice Împărăţia Cerurilor a dorit. Pentru aceasta, de înţelepciunea şi de marea ta iubire pentru fiice minunându-ne, te slăvim şi îţi cântăm:
Bucură-te, Sofia, căci s-a veselit sufletul tău de fericitul sfârşit al fiicelor tale, ce cu îndrăzneală numele sfânt al Domnului l-au mărturisit;
Bucură-te, căci prin încununarea mucenicească a copilelor tale cinste şi slavă ai primit;
Bucură-te, căci de partea mucenicilor şi de împreună şederea cu fiicele tale în slava cerească a lui Hristos Dumnezeu te-ai învrednicit;
Bucură-te, căci cinstitele trupuri ale fiicelor tale cu lacrimi de bucurie le-ai îngropat;
Bucură-te, căci trei zile la mormântul lor ai stat şi în somnul morţii în Domnul ai adormit;
Bucură-te, căci, chiar de nu cu trupul, totuşi cu inima pentru Hristos ai suferit;
Bucură-te, căci pe cele trei fiice pline de virtuţi, prin care credinţă, nădejde şi dragoste către Domnul ai arătat, în dar Preasfintei Treimi le-ai adus;
Bucură-te, căci prin naştere de prunci te-ai mântuit;
Bucură-te, maică minunată, vrednică de cinstită pomenire;
Bucură-te, ceea ce, ca fiicele tale sângele lor pentru Hristos să-l verse, te-ai rugat;
Bucură-te, ceea ce pe noi ne înţelepţeşti ca virtuţile credinţei, a nădejdii şi a dragostei neschimbate să le păzim;
Bucură-te, ceea ce Treimii celei făcătoare de viaţă pentru noi te rogi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 9
Toţi Îngerii de suferinţele voastre, sfintelor muceniţe, minunându-se şi biruinţa voastră asupra diavolului prăznuind, iar sufletele voastre la Ceruri însoţind, lui Hristos Dumnezeu cântare de laudă Îi cântă: ***Aliluia.***

Icos 9

Ritorii cei mult-grăitori toate suferinţele voastre pentru Hristos a le grăi nu pot, căci minunându-se de asemenea nevoinţe, la vârstă fragedă săvârşite, rămân muţi. Iar noi, pentru cinstitul vostru sfârşit pe Dumnezeu proslăvind, astfel vă mărim:
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, cele ce cântaţi laudă lui Dumnezeu, celui ce la Cer în chip ceresc v-a ridicat;
Bucuraţi-vă, scut al credinţei, armură a nădejdii şi sfeşnic al dragostei;
Bucuraţi-vă, cele ce cu vederea prea luminoasei feţe a lui Dumnezeu vă desfătaţi;
Bucură-te, Sofia, ceea ce pe mamele bine credincioase la educarea înţeleaptă a copiilor lor le povăţuieşti;
Bucuraţi-vă, cele ce pe noi ne învăţaţi pe Domnul să-L căutăm şi vii vor fi sufletele noastre;
Bucuraţi-vă, rugătoare fierbinţi ale celor ce cu credinţă, nădejde şi dragoste aleargă la voi;
Bucuraţi-vă, cele ce ne învăţaţi că toată dulceaţa şi farmecul lumii acesteia ca fumul pier, ca praful de vânt sunt risipite şi în cenuşă se prefac;
Bucură-te, Sofia, ceea ce cu toată inima pe Domnul Dumnezeu L-ai iubit;
Bucuraţi-vă, căci precum trei izvoare luminoase spre unicul Izvor al vieţii vă revărsaţi;
Bucuraţi-vă, căci precum trei flori înmiresmate pe unica ramură bine roditoare înfloriţi;
Bucuraţi-vă, căci precum trei oglinzi frumuseţea cea nemărginită a lui Dumnezeu în voi o oglindiţi;
Bucură-te, Sofia, căci precum un măslin, cele trei ramuri îngreuiate de roadele îmbelşugate ale darurilor lui Dumnezeu le-ai crescut;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 10

Voind sfintele muceniţe sufletele lor a şi le mântui, din dragoste pentru Hristos dezmierdările împăratului şi bogăţiile acestei lumi pieritoare le-au dispreţuit şi cu bucurie sfârşit mucenicesc pentru Hristos au primit, cântându-I: ***Aliluia.***

Icos 10

Ziduri ale credinţei, nădejdii şi dragostei ne sunt sfintele muceniţe tuturor celor ce cu rugăciune fierbinte şi sârguincioasă la ele alergăm şi în dureri şi necazuri unele ca acestea le cântăm:
Bucuraţi-vă, bune tămăduitoare ale rănilor păcatelor;
Bucuraţi-vă, cele ce în întunericul tristeţii noastre cu lumina nădejdii ne luminaţi;

Bucuraţi-vă, cele ce în mijlocul necazurilor şi al năpastelor pace minunată ne trimiteţi;
Bucură-te, Sofia, căci nouă, celor ce în grele suferinţe suntem afundaţi, înţeleaptă purtare de grijă ne arăţi;
Bucură-te, Pistis, ceea ce crucea mântuirii înaintea noastră o înalţi;
Bucură-te, ceea ce neputinţele noastre pentru rugăciunile către tine le tămăduieşti;
Bucură-te, Elpis, ceea ce ancora izbăvirii ne-o dăruieşti;
Bucură-te, ceea ce întristarea inimilor noastre cu bunătate o alungi;
Bucură-te, Agapis, ceea ce prin mijlocirea ta către Domnul în relele năpaste de moartea cea năprasnică ne aperi;
Bucură-te, ceea ce puterilor noastre istovite vioiciunea le-o redai;
Bucură-te, Sofia, rugătoare sârguincioasă către Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, povăţuitoare înţeleaptă în faptele noastre bune;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 11
Această cântare de laudă, chiar şi de mii de ori de v-am aduce-o, sfintelor mucenițe, tot nu ar ajunge pentru proslăvirea virtuţilor şi nevoinţelor voastre: de aceea laudă lui Dumnezeu aducând pentru toate cele ce prin sfinţii Săi ni le arată, Lui Îi cântăm: ***Aliluia.***

Icos 11
Ca nişte lumânări ce ard cu lumină cerească înaintea Domnului sunt Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu maica lor, Sofia şi la ele cădem, rugându-ne să ne lumineze pe noi, cei ce suntem întunecaţi de necazuri şi din adâncul inimilor strigăm:
Bucuraţi-vă, cele ce veşmintele voastre în sânge de mieluşele pe pământ le-aţi albit;
Bucuraţi-vă, mijlocitoarele noastre pentru viaţa cea veşnică;
Bucuraţi-vă, întărire şi păzire a sufletelor ce în milosârdia lui Dumnezeu linişte caută;
Bucură-te, Sofia, ceea ce înaintea deşertăciunilor lumeşti ne îngrădeşti;
Bucură-te, Pistis, cădelniţă mult-preţioasă, ce prin tămâie laude lui Dumnezeu Îi înalţi;
Bucură-te, ceea ce pe noi, păcătoşii, cu credinţa ne luminezi;
Bucură-te, Elpis, mângâierea şi scăparea noastră în necazuri;
Bucură-te, în durerile noastre vestitoare luminoasă a izbăvirii;
Bucură-te, Agapis, ceea ce nerăutatea şi blândeţea în inimile noastre le reverşi;
Bucură-te, tainică stea, ce din strâmtorile pământeşti spre cele de sus ne ridici;
Bucură-te, Sofia, înţeleaptă şi prea cinstită călăuzitoare a copiilor;

Bucură-te, orânduitoare a vieţuirii celei de Dumnezeu înţelepţite pentru cei ce se roagă ţie;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 12
Cele ce harul lui Dumnezeu a-l primi v-aţi învrednicit, sfintelor muceniţe, rugaţi-L pentru noi pe Preacuratul Stăpân Hristos milostiv să fie către noi, păcătoşii, cei ce cu credinţă, nădejde şi dragoste, Domnului şi Mântuitorului nostru cu smerenie Îi cântăm: ***Aliluia.***

Icos 12
Puternicele voastre nevoinţe, de credinţă, nădejde şi dragoste pătrunse, le cântăm, prea marile voastre suferinţe le cinstim, minunata voastră răbdare o lăudăm, sfârşitul, ce pentru Hristos cu bucurie l-aţi îmbrăţişat, îl fericim, bărbăţia voastră cea nebiruită o mărim, Sfintelor muceniţe Pistis, Elpis şi Agapis şi înţeleaptă maică, Sofia şi, proslăvindu-vă, unele ca acestea vă cântăm:
Bucuraţi-vă, cele ce precum trei fulgere de la răsărit şi până la apus prin virtuţile voastre aţi strălucit;
Bucuraţi-vă, sevele credinţei, nădejdii şi dragostei, cele ce cu băutură dătătoare de viaţă sufletele noastre le adăpaţi;
Bucuraţi-vă, cele trei căi luminoase, ce la tronul slavei Domnului ne duceţi;
Bucură-te, Sofia, ceea ce pentru copilele tale de ceata sfinţilor eşti lăudată;
Bucură-te, Pistis, floarea credinţei, ceea ce eşti mai albă decât zăpada;
Bucură-te, desfătarea celor suferinzi;
Bucură-te, Elpis, ridicarea inimilor celor asuprite;
Bucură-te, ceea ce ca un izvor de vindecări purtător setea sufletelor celor întristate o potoleşti;
Bucură-te, Agapis, cunună din pace, bucurie şi bunătate împletită;
Bucură-te, fulgerare în minte a veşniciei;
Bucură-te, Sofia, sceptru al tăriei, ce cu blândeţe şi cu înţelepciune pe copii îi pedepseşti;
Bucură-te, rază prea luminoasă a vederii lui Dumnezeu, ceea ce sufletele noastre le luminezi;
Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 13 (de 3 ori)
O, Sfintelor şi vrednicelor de laudă muceniţe: Pistis, Elpis şi Agapis şi înţeleaptă maică, Sofia, primiţi acum această puţină rugăciune a noastră şi de toate neon-

rocirile, bolile şi necazurile cu rugăciunile voastre ne izbăviţi ca pe nemuritorul Domn Iisus în Împărăţia Cerurilor să ne învrednicim a-L vedea şi împreună cu voi a-I cânta: ***Aliluia.***

Apoi:

Icos 1

Îngerii în Ceruri se bucură vieţuirea voastră cea plină de virtuţi văzând, căci în citirea dumnezeieştilor Scripturi, în osteneli, post, rugăciune şi milostenie o aţi petrecut, de mama voastră fără încetare învăţate fiind, modele vii ale celor trei virtuţi teologice arătându-vă, căci cu numele lor numite aţi fost. Iar noi, de această înţelepciune a mamei voastre şi de cuminţenia voastră desăvârşită mişcaţi fiind, cu evlavie vă grăim:

Bucuraţi-vă, surori cu acelaşi duh, după cele trei virtuţi numite;

Bucuraţi-vă, căci în ascultare de mama voastră cea de Dumnezeu înţelepţită pe treptele desăvârşirii aţi urcat;

Bucuraţi-vă, căci precum trei mlădiţe ale Raiului, în Roma cea rău credincioasă aţi crescut;

Bucură-te, Sofia, ceea ce fiicelor tale numele virtuţilor le-ai dat şi în veşnicie a le împlini le-ai învăţat;

Bucură-te, Pistis, ceea ce prin credinţă pe cele nevăzute, ca pe unele văzute, a le vedea ne ajuţi;

Bucură-te, ceea ce în nestricăciune te-ai îmbrăcat;

Bucură-te, Elpis, ceea ce cu credinţă suferinţele noastre în vâltoarea necazurilor le micşorezi şi pe cele de sus cu dreapta ta ni le arăţi;

Bucură-te, ceea ce Împărăţia Cerurilor ai moştenit;

Bucură-te, Agapis, ceea ce cu dragostea dumnezeiască fericirea vieţii veşnice ne-o descoperi;

Bucură-te, ceea ce cu harul Duhului Sfânt te-ai umbrit;

Bucură-te, Sofia, căci numele tău înseamnă înţelepciune şi cu înţelepciune pe fiicele tale le-ai crescut;

Bucură-te, ceea ce în virtuţile credinţei, nădejdii şi dragostei pe noi ne întăreşti;

Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.

Condac 1

Roabelor celor alese ale Domnului Celui Atotţiitor: Pistis, Elpis şi Agapis şi maicii voastre celei înţelepte, Sofia, cântare de laudă cu înduioşare vă aducem. Iar voi, îndrăzneală către Hristos Dumnezeu având, rugaţi-vă pentru noi de păcate şi

necazuri să ne izbăvim şi cu mulţumire vouă să vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă.***

Rugăciune

O, Sfintelor şi vrednicelor de laudă muceniţe, Pistis, Elpis şi Agapis şi înţeleaptă maică a curajoaselor fiice, Sofia, la voi cu rugăciune sârguincioasă acum venim; căci ce poate mijloci mai mult înaintea Domnului pentru noi dacă nu credinţa, nădejdea şi dragostea, aceste trei virtuţi de temelie, cu ale căror nume fiind numite, prin voi înşivă le-aţi arătat!

Rugaţi-L pe Domnul în necazuri şi în năpaste cu harul Lui cel nespus să ne acopere, să ne izbăvească şi să ne păzească, căci Bun şi Iubitor de oameni este.

Slava Lui, ca un soare neapus, acum în lumină dumnezeiască văzând-o, în ajutorul smeritelor noastre rugăciuni degrab veniţi ca Domnul Dumnezeu păcatele şi fărădelegile noastre să le ierte şi pe noi, păcătoşii şi nevrednicii de darurile Lui, să ne miluiască.

Rugaţi-vă, dar, pentru noi, sfintelor muceniţe, Domnului nostru Iisus Hristos, căruia slavă Îi aducem împreună şi Tatălui Său celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de Viaţă Făcătorului Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

***

Pe timpul împărăţiei lui Adrian (117-138), împăratul rău-credincios al romanilor, ***era în Roma o văduvă de neam italian, anume Sofia, al cărei nume se tâlcuieşte "înţelepciune".*** Aceasta, după numele său, petrecea viaţa în credinţă creştinească, cu înţelepciune; o astfel de înţelepciune o laudă apostolul Iacov zicând: ***"Înţelepciunea cea de sus întâi era curată, apoi paşnică, blândă, bine plăcută, plină de milă şi de roade bune" (3,17).***

Această înţeleaptă Sofia, când trăia în însoţire legiuită, a născut trei fiice, cărora le-a pus numele celor trei virtuţi evanghelice: pe cea dintâi a numit-o Pistis (Credinţa), pe a doua Elpis (Nădejdea), pe a treia Agapi (Dragostea).

Că ce altceva avea să nască înţelepciunea cea creştinească, dacă nu bunătăţile cele plăcute lui Dumnezeu? ***Dar, după naşterea acestor trei fiice a rămas văduvă în curând şi vieţuia cu dreaptă credinţă, plăcând lui Dumnezeu, îndeletnicindu-se cu rugăciunea, cu postul şi cu milostenia înconjurată de cele trei fiice ale sale.***

Pe acestea le creştea într-o astfel de învăţătură, pe care ar fi putut să le-o dea numai o mamă aşa înţeleaptă, că purtând numele bunătăţilor celor mari evanghelişti, nu trebuia mai mult decât să le deprindă pe fiecare din ele cu practica virtuţii al cărei nume îl purta, ceea ce s-a şi făcut. Crescând ele cu anii, creşteau într-însele şi bunătăţile; şi au învăţat bine cărţile proorocilor şi ale apostolilor, s-au deprins la cuvintele învăţăturilor şi se nevoiau la citire, la rugăciune şi la osteneli casnice, supunându-se sfintei, de Dumnezeu înţelepţitei lor mame, sporind şi înaintând de la o faptă bună la alta şi mai bună şi se suiau din ce în ce mai sus pe treptele scării morale.

Atunci, toţi şi-au întors ochii spre dânsele pentru frumuseţile lor cele prea mari şi pentru acea bună înţelegere desăvârşită, că străbătuse vestea prin tot Imperiul Roman de frumuseţea lor ceea ce covârşea, izvorând din înţelepciune. Auzind despre aceasta, Antioh eparhul dorea să le vadă pe ele şi văzându-le, s-a înştiinţat că sunt creştine, pentru că nu-şi tăinuiau credinţa lor cea în Hristos şi nu se îndoiau în nădejdea lor cea spre Hristos şi nici nu-şi împuţinau dragostea lor cea spre Hristos, ba încă mai luminos măreau înaintea tuturor pe Hristos, iar de idolii cei de Dumnezeu urâţi se îngreţoşau.

Acestea toate le-a spus Antioh împăratului Aelius Adrian, iar el îndată a trimis slugile ca să le cheme pe ele la sine. Deci, mergând slugile la casa Sofiei, au aflat

pe maică îndeletnicindu-se cu învăţătura fiicelor sale şi o chemară pe ea cu fiicele la împărat.

Iar ele, cunoscând pricina chemării lor, toate se aşezară la rugăciune, zicând: "Tu, atotputernice Dumnezeule, rânduieşte pentru noi după sfânta voia Ta şi nu ne lăsa pe noi, ci ne dă nouă ajutorul Tău cel sfânt, ca să nu se înfricoşeze inima noastră de prigonitorul cel mândru, să nu ne temem de muncile lui cele înfricoşate, să nu ne spăimântăm de moartea cea amară şi să nu ne rupă pe noi cu nimic de la Tine, Dumnezeul nostru!"

Şi după rugăciune, închinându-se lui Dumnezeu, au ieşit toate patru, maica cu fiicele, luându-se de mâini ca o cunună împletită. Şi mergeau, căutând adeseori spre cer, cu suspinuri şi cu rugăciunea în taină, încredinţându-se la ajutorul Celuia ce a poruncit ***"să nu ne temem de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă".***

Apoi, ajungând la palatele împărăteşti, s-au însemnat cu semnul crucii zicând: "Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui Tău cel sfânt".

Şi au stat înaintea împăratului celui ce şedea pe scaun în mândria sa, pe care văzându-l, i-au dat cinstea cea cuviincioasă. Şi şedeau ca şi cum erau chemate la un ospăţ; au venit cu bucurie pentru Domnul lor la cercetare, fără nici o temere, cu feţele luminoase, cu inimi îmbărbătate şi cu ochii veseli privind spre toţi.

Văzând împăratul feţele lor cinstite, luminate şi neînfricoşate, a întrebat pe maică de neam, de nume şi de credinţă.

Iar ea, înţeleaptă fiind, cu pricepere răspundea, încât toţi cei ce auzeau se mirau de o înţelepciune ca aceea a ei. Pomenind puţin de neamul şi de numele său a început a grăi pentru Acela pe "al cărui neam cine-l va spune" se va mântui şi la al cărui nume toţi sunt datori să se închine. Şi mărturisea credinţa sa cea în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu şi roabă se numea Aceluia şi în numele Lui se lăuda. ***"Acesta - zicea - îmi este numele cel cinstit, în care mă laud că sunt creştină".***

Încă a spus că şi pe fiicele sale lui Hristos le-a logodit, că curăţia lor neîntinată să o păzească nestricăciosul Mire, Fiului lui Dumnezeu.

Văzând împăratul pe această femeie înţeleaptă şi nevrând atunci ca să zăbovească cu dânsa la vorbă multă şi să facă judecată, a amânat-o pe altă dată, iar acum,

deocamdată, le trimise pe câteşipatru la o femeie de neam bun, anume Palladia, încredinţându-i-le ca să le păzească şi a treia zi să le aducă pe ele la judecată.

Atunci maica, petrecând în casa Palladiei şi având vreme de ajuns pentru învăţătura fiicelor sale, le încuraja pe ele ziua şi noaptea şi învăţându-le cu cuvinte de Dumnezeu insuflate, le zicea: ***"Fiicele mele iubite! Acum este vremea nevoinţei voastre, acum a sosit ziua ca să vă faceţi mirese Mirelui vostru Celui fără de moarte, ca după numele vostru să vă arătaţi către dânsul credinţa voastră cea tare, nădejdea cea neîndoită şi dragostea cea nefăţarnică, care niciodată nu cade! Acum a venit ceasul veseliei voastre, ca să vă încununaţi prin cununa mucenicească cu prea iubit Mirele vostru şi cu dânsul în cămara Lui prea luminoasă să intraţi, în glas de bucurie.***

Fiicele mele, să nu vă cruţaţi trupurile voastre cele tinere pentru cinstea lui Hristos, să nu jeliţi floarea tinereţelor voastre celor frumoase, pentru cel mai frumos ca podoaba şi decât fiii omeneşti, nici să vă mâhniţi de lipsirea vieţii acesteia vremelnice, pentru viaţa cea veşnică. Pentru că nepreţuitul vostru Mire ceresc, Iisus Hristos, este sănătate veşnică, frumuseţe negrăită şi viaţă fără de moarte. Şi când trupurile voastre pentru dânsul vor fi chinuite spre moarte, el le va îmbrăca pe ele în nestricăciune şi rănile de pe trupurile voastre le va lumina ca stelele cerului. Când frumuseţile voastre vor fi luate prin chinurile îndurate pentru Dânsul, El vă va înfrumuseţa pe voi cu cereasca frumuseţe pe care ochiul n-a văzut-o.

Iar când vremelnica voastră viaţă o veţi pierde, punându-vă sufletele voastre pentru Domnul vostru, apoi El viaţa cea fără de sfârşit vă va dărui vouă, în care vă va mări pe voi în veci înaintea Tatălui său cel ceresc şi înaintea sfinţilor Lui îngeri şi de toate cereştile duhuri vă veţi numi mirese şi mărturisitoare ale lui Hristos; pe voi vă vor lăuda toţi cuvioşii, de voi se vor veseli înţeleptele fecioare şi vă vor primi în ceata lor.

Dulcele mele fiice! Să nu vă mlădiaţi a fi amăgite de înşelăciunile vrăjmaşului, pentru că, precum mi se pare, mult vrea să vă îmbuneze pe voi împăratul şi să vă făgăduiască mari daruri şi să vă pună înainte mărire, bogăţii, cinste şi toată frumuseţea şi dulceaţa lumii acesteia stricăcioase şi deşarte. Să nu iubiţi nimic dintr-acestea, că toate se sting ca fumul, ca praful de vânt se spulberă, ca floarea şi ca verdeaţa ierbii se veştejesc şi în ţărină se sălăşluiesc.

Nici să vă înfricoşaţi când veţi vedea cumplitele chinuri, pentru că puţin pătimind şi pe vrăjmaşul biruindu-l, în veci veţi dănţui. Şi cred Dumnezeului

meu Iisus Hristos că nu vă va lăsa pe voi, cele ce pentru Dânsul pătimiţi, Cel ce a zis: "De va şi uita femeia pe fiii pântecelui său, dar Eu nu vă voi uita pe voi".

Ci nedepărtat va fi de voi întru toate chinurile voastre, privind nevoinţele voastre, în slăbiciunea voastră şi împletindu-vă cununa răsplătirii voastre.

O, fiicele mele cele bune! Gândiţi-vă la durerile mele pe care le-am avut la naşterea voastră. Aduceţi-vă aminte de ostenelile mele pe care în vremea pruncie le-am suferit la creşterea voastră. Aduceţi-vă aminte şi de bunătăţile mele, cu câtă dragoste v-am învăţat pe voi frica de Dumnezeu şi să mângâiaţi bătrâneţele mamei voastre prin acea statornică şi bărbătească mărturisire a voastră a lui Hristos.

Pentru că aceasta îmi va fi mie veselie, bucurie, cinste şi laudă între toţi credincioşii, când mă voi învrednici să mă numesc mamă de muceniţe, când vă voi vedea pe voi că viteze răbdaţi pentru Hristos şi mărturisind cu îndrăzneală numele cel sfânt al Lui, pentru dânsul muriţi. Atunci se va mări sufletul meu şi bucurându-se duhul meu, se vor întări bătrâneţele mele. Atunci îmi veţi fi mie adevărate fiice când, învăţăturile mamei voastre ascultându-le, veţi suferi pentru Domnul nostru până la sânge şi veţi muri pentru dânsul cu osârdie".

O învăţătură ca aceasta a mamei lor ascultând-o fiicele cu umilinţă, li se înfierbântă inima şi se bucurau cu sufletul, aşteptând vremea mucenicie ca ceasul cel de nuntă. Pentru că ramuri fiind ale rădăcinii celei sfinte, cu tot sufletul doreau acelea aceasta, la care le povăţuia pe ele înţeleapta lor mamă, Sofia. Şi pecetluindu-se cuvintele ei în inimile lor, se împodobeau, ca la o cămară, la nevoinţa mucenicească şi îngrădindu-se cu credinţă, se întăreau cu nădejde, aprinzând într-însele focul dragostei către Domnul. Şi una pe alta încurajându-se, făgăduiau mamei lor ca toate cuvintele ei cele folositoare de suflet să le pună la lucru, cu ajutorul lui Hristos.

Sosind a treia zi, au fost duse la judecată înaintea păgânului împărat. Iar el, socotind că fecioarele fiind tinere, vor asculta lesne cuvintele lui cele înşelătoare, a început a grăi către dânsele aşa: *"Eu, fiicelor, văzând frumuseţea voastră şi cruţând tinereţele voastre, vă învăţ pe voi părinteşte să vă închinaţi zeilor celor ce stăpânesc lumea. Şi de mă veţi asculta pe mine şi de veţi îndeplini această poruncă, apoi fiice ale mele vă voi numi pe voi, voi chema eparhii şi ighemonii şi pe toţi sfetnicii mei şi înaintea lor vă voi face pe voi fiice ale mele şi de către toţi veţi fi cinstite şi lăudate. Iar de nu mă veţi asculta şi de nu vă veţi supune poruncii mele, apoi în multe rele veţi cădea şi veţi duce în primejdie bătrâneţele mamei*

voastre şi voi înşivă veţi pieri în acea vreme, în care aţi putea să vă veseliţi, petrecând în desfătări, în bunătăţi şi în bucuriile lumii acesteia. Că eu vă voi pierde pe voi cu rău şi mădularele voastre, sfărâmându-le, le voi arunca spre mâncare câinilor şi veţi fi defăimate de toţi. Drept aceea, ascultaţi-mă pe mine, ca să vă fie vouă bine, că vă iubesc pe voi şi n-aş vrea ca să vă pierd frumuseţea voastră şi să vă lipsesc pe voi de viaţa aceasta, ci fiice ale mele vreau să vă am pe voi".

Deci, au răspuns Sfintele fecioare, toate, cu o gură, zicând: "Noi, tată avem pe Dumnezeul ceresc care se îngrijeşte de viaţa noastră şi miluieşte sufletele noastre. De Acela vrem să fim iubite şi ale Aceluia adevărate fiice căutăm să ne numim şi Aceluia închinându-ne şi păzind poruncile Lui, spre idolii voştri scuipăm, iar de îngrozirile tale nu ne temem. De aceea şi dorim să pătimim şi să răbdăm muncile cele amare pentru cel dulce Iisus Hristos, Dumnezeul nostru".

Auzind împăratul un răspuns ca acesta, a întrebat pe mama, Sofia, de numele şi de anii lor, iar ea a zis: ***"Cea dintâi fiică a mea se numeşte Pistis şi are doisprezece ani; a doua, Elpida, are zece ani; iar a treia fiică se numeşte Agapi şi este de nouă ani".***

Şi se miră împăratul de acea vitejie a sufletului ce în puţini ani agonisiseră şi de răspunsul dat cu pricepere şi îndrăzneală. Apoi, a început pe câte una, pe rând, a le sili la păgânătatea sa.

Întâi, pe cea mai mare soră, Pistis, o silea zicându-i: *"Jertfeşte marii zeiţe Artemida!"* Iar ea n-a vrut. Atunci a poruncit împăratul să o dezbrace pe ea şi să o bată tare. Iar chinuitorii bătând-o fără de milă, îi ziceau: "Jertfeşte marii zeiţe Artemida!".
Dar ea răbda ca şi cum nici n-ar fi fost trupul ei. Iar chinuitorii, nesporind nimic cu bătaia, i-au tăiat fragedul ei piept şi în loc de sânge a curs lapte din răni şi toţi cei ce priveau la chinuirea ei se mirau de răbdarea şi de minunea aceasta, cum curgea din răni lapte, iar nu sânge.

Şi clătinând cu capetele, osândeau în taină nerozia şi răutatea împăratului, zicând: "Ce a greşit această frumoasă fecioară de pătimeşte aşa! O, vai de nebunia împăratului şi de cruzimea lui cea de fiară, care mănâncă fără de omenie nu numai pe oamenii cei bătrâni, dar şi pe copiii cei tineri!".

După aceasta, chinuitorii aduseră un grătar de fier şi-l puseră pe un foc mare şi grătarul s-a înroşit îndată ca un cărbune aprins, încât scăpăra scântei; pe acela o

puseră pe Sfânta fecioară Pistis care, după ce a stat două ceasuri pe el şi rugându-se către Domnul său, nu s-a ars deloc, aşa încât toţi se mirau.

O aruncară apoi într-o căldare care stă pe foc plină de smoală amestecată cu untdelemn şi foarte fiartă şi nici acolo nu s-a vătămat, ci ca în apă rece şezând, cânta lui Dumnezeu.

Iar prigonitorul, neştiind ce să mai facă cu dânsa ca să o poată abate de la credinţa în Hristos, a hotărât asupra ei judecată de sabie de care auzind ***Sfânta Pistis s-a umplut de bucurie şi a zis către mama sa: "Roagă-te pentru mine maica mea, ca să-mi săvârşesc alergarea mea şi trecând la marginea cea dorită, să văd pe Domnul şi Mântuitorul meu Cel iubit şi să mă îndulcesc de vederea Lui cea dumnezeiască".***

Iar către surori a zis: ***"Iubitele mele surori! Ştiţi cui ne-am făgăduit şi cui ne-am făcut mirese! Ştiţi că însemnate suntem prin Sfânta Cruce a Domnului nostru spre veşnica Lui slujbă. Deci, să răbdăm până în sfârşit. De o mamă suntem născute, una ne-a hrănit şi ne-a învăţat, deci unul şi acelaşi sfârşit să primim, o voie să avem, ca unele care într-adevăr am ieşit din unul şi acelaşi pântece. Iată eu vă voi fi vouă pildă, ca amândouă după mine să veniţi la Mirele nostru cela ce la Sine ne cheamă pe noi".*** Acestea zicându-le a sărutat pe mama sa, aşijderea şi cu surorile, îmbrăţişându-se s-au sărutat şi a plecat să se pună sub sabie.

Iar mama nu s-a mâhnit pentru fiica sa, căci atât mâhnirea inimii, cât şi durerea maicii cea pentru fii a fost biruită într-însa de dragostea cea către Dumnezeu. Şi numai de aceea oftă şi se îngrijea ca nu cumva vreuna din fiicele sale, înfricoşându-se de muncă, să se lepede de Domnul tuturor şi zicea către Pistis: ***"Eu, fiica mea, te-am născut pe tine şi pentru tine am răbdat dureri. Pe acestea tu numai atunci mi le răsplăteşti mie bine, când vei muri întru mărturisirile lui Hristos şi-ţi vei vărsa sângele tău pe care din pântecele meu l-ai luat pentru Hristos. Drept aceea să mergi la dânsul, iubita mea fiică şi cu sângele tău, roşindu-te, ca îmbrăcată fiind cu o haină mohorâtă să te arăţi frumoasă ochilor Mirelui tău şi pe mine, mama ta cea săracă, înaintea Lui să mă pomeneşti şi pentru surorile tale roagă-te Lui, ca să le întărească şi pe ele întru aceeaşi răbdare pe care tu o ai".***

Şi tăiară cinstitul cap al Sfintei Pistis. Iar mama a luat mult pătimitorul ei trup şi sărutându-l pe el, se bucură şi slăvea pe Hristos Dumnezeu, Cel ce a primit pe fiica ei Pistis în cămara cea cerească.

Iar păgânul împărat a adus de faţă pe cealaltă soră, pe Sfânta fecioară Elpida şi a zis către dânsa: *"Fiică bună, rogu-mă ţie, ascultă sfatul meu, că te sfătuiesc ca un tată, iubindu-te pe tine: închină-te Artemidei celei mari. Ai văzut muncile cele ale surorii tale celei mari şi ai privit la moartea ei cea amară; deci, să nu vrei şi tu să pătimeşti la fel. Să mă crezi pe mine fiică, că îmi este jale de tinereţile tale şi aş dori să te am pe tine fiică, de te-ai supune poruncii mele".*

Iar Sfânta Elpida a răspuns: "Au doar, împărate, nu sunt soră aceleia pe care au ucis-o? Doar nu din aceeași mamă m-am născut? Doar nu cu același lapte m-am hrănit și același botez am avut pe care l-a avut și sora mea cea sfântă? Împreună cu dânsa am crescut și din aceleași cărți și aceeași învățătură a mamei m-am învățat a cunoaște pe Unul Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos și întru dânsul a crede și Lui Unuia a mă închina. Deci, să nu nădăjduiești, împărate, că eu n-aș cugeta, n-aș gândi sau n-aș vrea a merge pe aceeași cale pe care a plecat sora mea Pistis, la care sunt gata; ci numai nu zăbovi mult ostenindu-te cu cuvintele și începe însuți lucrul și vei vedea că tot același este gândul meu ca și acela al surorei mele celei mai dinainte".

Auzind împăratul un răspuns ca acesta a dat-o pe ea la chinuri şi dezbrăcând-o pe ea slujitorii ca şi pe Pistis, au bătut-o fără milă, mult, încât s-au ostenit bătând-o.

Iar ea tăcea ca şi cum n-ar fi simţit durerile, fără numai privea spre fericita maica sa Sofia, care sta tot acolo şi cu vitejie spre pătimirea fiicei sale privind, cu tărie ruga pe Dumnezeu ca să dea fiicei sale răbdare multă.

Apoi, după porunca împăratului celui fără de lege, o aruncară în foc, în care, ca şi cei trei tineri, nearsă fiind, lăuda pe Dumnezeu.

După aceasta o spânzurară şi cu unghii de fier au strujit-o. Iar căzându-i carnea şi sângele curgând ca pârâul din ranele ei ieşea oarecare minunată bună mirosire şi zâmbea cu faţa luminoasă şi cu darul Sfântului Duh strălucind şi batjocorind pe chinuitor că pe o copiliţă mică cum e ea nu putea să o biruiască, zicea: ***"Cu ajutorul lui Hristos, nu numai nu bag în seamă chinul, dar mai ales îmi place întru el, ca într-o dulceață a Raiului, că dulce îmi este pentru Domnul meu. Iar pe tine chinuitorule, te așteaptă munca cea fără de sfârșit cu diavolii, în gheena focului pe care în loc de Dumnezeu îi ai ție".***

Cu aceste cuvinte întărâtându-se mai mult chinuitorul, a poruncit să gătească o căldare plină cu smoală amestecată cu seu şi dedesubt să-i dea foc, ca în căldura cea fiartă să o arunce pe Sfântă; fierbând căldarea, când era să arunce pe sfânta

într-însa, îndată căldarea s-a topit ca ceara şi s-a vărsat smoala ce clocotea într-însa şi seul cel fierbinte şi au ars pe toţi cei ce stau împrejur, căci atâta putere făcătoare de minuni a lui Dumnezeu era întru Sfânta Elpida.

Dar prigonitorul văzând toate acestea, n-a vrut să cunoască pe adevăratul Dumnezeu, pentru că inima lui a întunecat-o diavolescul întuneric şi rătăcirea pierzătoare şi se ruşina văzându-se batjocorit de o copiliţă aşa mică.

Apoi, nevrând ca să rabde mai mult ruşinea aceea, a osândit-o pe ea la tăiere.

Fecioara, auzînd de sfârşitul său, a alergat cu bucurie la mama sa, zicând: "Fii liniştită, mama mea! Să fii sănătoasă şi să pomeneşti pe fiica ta".

Iar mama, cuprinzând-o pe ea, o săruta, zicându-i: "Fiica mea, Elpida, binecuvântată eşti tu de Domnul Dumnezeu Cel de sus, spre care nădăjduieşti şi sângele tău pentru Dânsul să nu-l cruţi. Mergi dar la sora ta Pistis şi cu dânsa să stai înaintea Dumnezeului tău".

Apoi sărutându-se Elpida cu sora sa Agapi, care privea la sfârşitul ei, zise către dânsa: "Să nu rămâi aici, sora noastră, ci să grăbeşti a veni ca împreună să stăm înaintea Sfintei Treimi".

Apoi s-a apropiat de trupul cel mort, tăiat, al Sfintei Pistis, sora sa şi cuprinzându-l pe el cu dragoste, din fire spre lacrimi se pleca, iar din dragostea cea întru Hristos spre bucurie era îndemnată. După aceea şi-a plecat sfântul său cap sub sabie şi tăiară pe Sfânta Elpida. Iar mama a primit trupul ei şi proslăvea pe Dumnezeu, bucurându-se de o vitejie ca aceasta a celor două fiice ale sale, vitejie la care şi pe a treia fiică o îndemna cu cuvinte dulci şi cu înţelepte sfaturi.

Apoi, chemând prigonitorul pe a treia fecioară, Agapi, o îndemnă pe ea, ca şi pe cele două, ca să se depărteze de Cel răstignit şi să se închine Artemidei. Dar în zadar s-a ostenit înşelătorul pentru că cine avea să rabde mai mult pentru Domnul cel iubit al său, precum Agapi, care se tâlcuieşte "dragoste", de vreme ce este scris: ***"tare ca moartea este dragostea, apa cea multă nu poate să stingă pe dragoste şi chiar râurile nu o vor îneca pe ea"***? Că n-au stins focul dragostei celei către Dumnezeu în această fecioară apele cele multe ale dulceţilor lumeşti şi nu o înecară pe ea râurile primejdiilor şi ale chinurilor, ba încă se dă pe faţă dragostea ei cea mare prin aceea că era gata în orice vreme să-şi pună sufletul pentru iubitul său Iisus Hristos. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva să-şi pună sufletul pentru altcineva.

Iar cunoscând prigonitorul că nu poate să sporească nimic cu înşelăciune, a început a o chinui pe ea, vrând ca în feluri de munci să despartă pe Agapi de dragostea lui Hristos. Ci Sfânta alcătuia cu buzele cuvintele Apostolului: ***"Cine mă va despărţi de la dragostea lui Dumnezeu? Oare necazul sau strâmtoarea sau gonirea sau foamea sau golătatea sau primejdia sau sabia? În toate acestea biruiesc pentru cel ce m-a iubit pe mine" (Romani 8,35-37).***

Deci s-a început chinuirea ei aşa: a poruncit chinuitorul să o întindă pe ea la o roată şi cu toiege să o bată. Şi întinsă a fost Sfânta atât de mult, încât din trupul ei cel tânăr se desfăceau mădularele din încheieturile lor şi bătându-se, se roşea cu sângele ca o porfiră, iar pământul se adăpa din sângele ei ca din ploaie.

Apoi arseră un cuptor foarte tare pe care, arătându-l Sfintei, chinuitorul zicea: *"O, fecioară, numai atâta să zici: Mare este zeiţa Artemida! şi-ţi voi da drumul. Iar de nu vei zice aceasta, îndată într-acel cuptor ars vei arde"*.

Iar Sfânta a zis: "Mare este Dumnezeul meu Iisus Hristos! Iar Artemida şi tu cu dânsa, să pieriţi".

Şi îndată prigonitorul mâniindu-se, a poruncit celor ce stau de faţă să o arunce în cuptor.

Iar ea, neaşteptând să o arunce cineva, singură s-a grăbit a intra şi umbla prin mijloc nearsă şi ca la un loc de răcoare dănţuia cântând şi binecuvântând pe Dumnezeu. Iar din cuptor îndată a ieşit focul asupra necredincioşilor celor ce stăteau împrejurul cuptorului şi a ars pe unii prefăcându-i în cenuşă, iar pe alţii i-a pârlit şi chiar pe împăratul, ajungându-l, l-a vătămat, încât a fugit departe de cuptor. Deci, se vedeau în acel cuptor şi alte oarecare fiinţe foarte luminoase dănţuind cu dânsa şi se prea mărea numele lui Hristos, iar necuraţii se ruşinau.

Apoi, stingându-se cuptorul, a ieşit Sfânta ca dintr-o cămară, mireasa cea frumoasă a lui Hristos, luminoasă şi sănătoasă.

Prinzind-o chinuitorii, după porunca împăratului, cu sfredele i-au găurit încheieturile, dar dumnezeiescul ajutor întărea pe Sfânta în muncile acelea, încât n-a murit. Pentru că cine ar fi putut răbda acestea? Oricine îndată ar fi murit. Însă iubitul ei Mire, Iisus Hristos, o întărea pe ea ca şi necuraţii de mai mare ruşine să se umple, iar Sfintei mai multă răsplătire să i se înmulţească şi să se proslăvească puterea cea tare a lui Dumnezeu în vasul cel slab.

Mai pe urmă, prigonitorul bolnăvindu-se de pârlirea aceea a focului, a poruncit să o taie pe Sfânta cu sabia.

I*ar ea, auzind de tăierea sa, se bucură şi zicea: "Cum oare să binecuvântez mult lăudatul numele Tău, Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce mă iubeşti pe mine, roaba Ta, Agapi, că cu surorile mele mă rânduieşti pe mine, învrednicindu-mă ca aceleaşi munci pe care şi ele le-au pătimit pentru numele Tău să le pătimesc!?"*

Iar mama ei, Sfânta Sofia, neîncetat se ruga lui Dumnezeu pentru a treia fiică a sa ca să-i dea ei răbdare până la sfârşit şi zicea către dânsa: "A treia mlădiţă a mea, fiica mea cea prea iubită, nevoieşte-te până în sfârşit, pentru că pe bună cale mergi şi iată, ţi s-a împletit ţie cununa şi ţi s-a deschis cămara cea gătită şi Mirele stă aşteptându-te pe tine şi privind de sus la nevoinţa ta. Când îţi vei pleca capul sub sabie, el să primească sufletul tău cinstit şi fără de prihană; să-l cuprindă şi să te odihnească pe tine cu ale tale surori. Încă să mă pomeneşti şi pe mine, mama voastră, în împărăţia Mirelui nostru, ca milostiv să-mi fie mie şi să nu mă lipsească pe mine de partea voastră şi de petrecerea împreună întru slava Sa cea sfântă". Şi îndată o tăiară pe Sfânta Agapi cu sabia.

The Martyrdom of Sts. Sophia, Faith, Hope and Love, the Martyrs

Iar maica luând trupul ei, l-a pus într-o raclă frumoasă împreună cu trupurile Sfintelor Pistis şi Elpida şi a împodobit trupurile lor precum se cădea şi punându-le într-o căruţă, le-a dus din cetate ca la câteva stadii şi acolo cu cinste a îngropat pe fiicele sale, scăldate în lacrimi de bucurie, la un loc înalt. Apoi, însăşi ea, şezând lângă mormântul lor trei zile, se ruga lui Dumnezeu cu umilinţă şi a adormit cu somnul morţii în Domnul şi s-a îngropat de către credincioşi în acelaşi loc împreună cu fiicele cu care a avut parte de împărăţia cerească şi de încoronarea mucenicească, că deşi n-a suferit cu trupul, cu inima a pătimit mult pentru Hristos.

Aşa de înţelepţeşte şi-a sfârşit Sofia alergarea sa aducând Sfintei Treimi în dar pe cele trei îmbunătăţite fiice ale sale: Pistis, Elpida şi Agapi!

O, sfântă şi dreaptă Sofie! Care dintre femei s-a mântuit aşa prin naşterea de fii, precum tu, care ai născut nişte fiice ca acestea care Mântuitorului s-au făcut mirese şi pentru dânsul pătimind, cu dânsul acum împărăţesc şi se proslăvesc!

Cu adevărat tu eşti mamă minunată şi vrednică de bună pomenire, că privind la cele cumplite şi amare chinuri şi la morţile fiicelor tale celor iubite, nimic nu te-a durut de dânsele ca pe o maică, ci cu atât mai mult te-ai bucurat de darul lui Dumnezeu, mângâindu-te şi singură le-ai învăţat pe ele şi le-ai rugat să nu-şi cruţe viaţa lor vremelnică, ci să-şi verse fără de cruţare sângele pentru Hristos Domnul, de a cărui prea luminată faţă acum, prin vedere, te veseleşti la cer, cu sfintele tale fiice! Înţelepţeşte-ne şi pe noi ca să aducem roadele virtuţilor credinţei, nădejdei şi dragostei şi să ne învrednicim ca înaintea preasfintei, neziditei şi de viaţă făcătoarei Treimi să stăm şi să o slăvim pe ea în vecii vecilor. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintelor muceniţe Pistis, Elpis şi Agapi, şi maica lor, Sofia)

Bucuraţi-vă, Sfintelor Pistis, Elpis şi Agapis, împreună cu Sofia, maica voastră cea prea înţeleaptă!